

Κυριακή Ε' Νηστειών [1]

Υποβλήθηκε από __admin στις Πέμ, 03/01/2013 - 21:14.

Διδαχή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

(Έβρ. θ.11-14)

Σύμβολα και τύποι των προσώπων και γεγονότων της Καινής Διαθήκης, αγαπητοί μου Χριστιανοί, ήταν όλα όσα είχε ή Παλαιά Διαθήκη. Η σκηνή του Μαρτυρίου, ή επτάφωτη λυχνία, ή πρόθεση των άρτων, τό καταπέτασμα, τό χρυσοῦν θυμιατήριον, ή κιβωτός της διαθήκης και εκείνα που περιείχε, δηλαδή ή χρυσή στάμνα μέ τό μάννα, ή ράβδος Ααρών ή βλαστήσασα, οι δύο πλάκες της Διαθήκης, ανήκαν όλα στη σκηνή, ή οποία ήταν τύπος της αληθινής σκηνής, της αγίας Εκκλησίας. Μέγας Αρχιερέυς της αληθινής σκηνής είναι ο Ίησοῦς Χριστός, ο οποίος διά του Σταυρου προσέφερε τόν έαυτό του θυσία και άνοιξε είσοδο για όλους μας στά άγια των άγιων. Ο Αρχιερέυς του νόμου δέν μπορούσε νά αναβιβάσει στην τελειότητα την συνείδηση των προσφερόντων τά δώρα. Μόνον ο Ίησοῦς Χριστός μέ τή θυσία του μέσω της ίδιας του της ζωής θεώνει τόν άνθρωπο και τόν οδηγεί στην μετά του Τριαδικου Θεου ένωση.

Η μείζων και τελειότερα σκηνή είναι ή σάρκα του ένανθρωπήσαντος Θεου, στην οποία έσκήνωσε «πάν τό πλήρωμα της θεότητας» (Κολ. 2,9). Είναι σκηνή «έχειροποίητος», διότι δέν τεχνουργήθηκε από ανθρώπινα χέρια. Δέν ανήκει στην κτίση γιατί δέν έγινε μέ τούς φυσικούς νόμους, αλλά πλάσθηκε από τά άχραντα αίματα της άειπαρθένου Μαρίας και μέ την έπέλευση του Παναγιου Πνεύματος (Λουκ. 1,35). Μέσα στη σκηνή αυτή δέν έγινε συμβολική θυσία μέ τά αίματα τράγων και μόσχων, αλλά αληθινή θυσία του ίδιου του θύτου Αρχιερέως, ο οποίος εισήλθε σ' αυτή προσφέροντας τό ίδιο του τό αίμα. Η θυσία του είναι αιώνια, γι' αυτό προσφέρει αιώνια λύτρωση από τή δουλεία του σατανά. Ο ραντισμός των ανθρώπων μέ τό αίμα των ζώνων ήταν συμβολισμός και τύπος της έκχύσεως του αίματος του Χριστου, διά του οποίου δικαιώθηκε και καθарίσθηκε τό ανθρώπινο γένος από την άκαθαρσία της άμαρτίας. Τό αίμα του Χριστου καθαρίζει την ψυχή και τό σώμα από τά νεκρά έργα της άμαρτίας και ζωογονεί την ύπαρξή μας.

Στό μυστήριο της θείας Εύχαριστίας επαναλαμβάνεται ή θυσία του Χριστου, ή μεγάλη και μοναδική θυσία του Γολγοθά! Η θεία Λειτουργία δέν είναι ένας άπλος τύπος ή μιá ιστορική ανάμνηση του πάθους του Κυριου. Είναι ή αναίμακτη επανάληψη της θυσίας του. Ποιός ανθρώπινος νοῦς μπορεί νά κατανοήσει πώς τό ψωμί μετά την εύλογία γίνεται Σώμα Χριστου και πώς τό κρασί γίνεται Αίμα Χριστου; Πώς τό ένα Σώμα του Χριστου την ίδια ώρα βρίσκεται στά δεξιά της μεγαλοσύνης του Θεου Πατρός στά ούράνια και στά μυριάριθμα θυσιαστήρια των Όρθοδόξων επί της γης; Και πώς όλόκληρο τό εύλογηθέν ψωμί είναι Σώμα Χριστου, αλλά και κάθε μερίδα έστω και πολύ μικρή; Πώς μασιέται μέ τά δόντια και κατεβαίνει μέσω του φάρυγγος στό στομάχι ή θεωμένη σάρκα του Ζωοδότη Χριστου; Μέγα είναι τό μυστήριο της φιλανθρωπίας του Θεου. Όλα οικονομούνται για τόν άνθρωπο. Ο Θεός ταπεινώνεται για τή δική μας άνύψωση. Στό μυστήριο αυτό ούτε ή άπόδειξη χωρεί ούτε ή έρευνα βρίσκει τόπο. Πίστη θερμή χρειάζεται που νά νικά και της λογικής την ένταση και των αισθήσεων τίς προσβολές.

Ο άπόστολος Παῦλος συμφωνεί μέ τή διδασκαλία του Ίωάννου, ότι «τό αίμα του Ίησοῦ Χριστου καθαρίζει ήμäs από πάσης άμαρτίας» (Α' Ίωάν. 1,7). Τό αίμα του Χριστου έχει λυτρωτική αξία. Μέσω αυτού δικαιωνόμαστε (Ρωμ. 5,9), έξαγοραζόμαστε (Γαλ. 3,13) γινόμαστε Εκκλησία του Θεου (Πράξ. 20,28). Μέ αυτό καταγγέλουμε τό θάνατο του Χριστου και διακηρύττουμε την έλευσή Του. Μέ την κοινωνία του Σώματος και του Αίματος του Χριστου γινόμαστε ένα μέ τό Χριστό. Ρέει στό σώμα μας τό δικό του Αίμα. Γεμίζουν τά κύτταρά μας μέ τή δική του ζωή. Η φθαρτή μας φύση θεώνεται. Εκείνος λέγει: «Ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου τό αίμα έχει ζωήν αιώνιον» (Ίωάν. 6,54).

Ο Χριστός φέρνει χαρά και εύφροσύνη στην καρδιά μας. Αγιάζει τή σκέψη. Στηρίζει τό σώμα. Φωτίζει τίς αισθήσεις. Μεταγγίζει την άφθαρσία του δικου του Σώματος μέ την καλή μετουσία των ζωοποιων μυστικων δωρημάτων.

Σέ κάθε θεία Λειτουργία ὁ ἱερεὺς μᾶς καλεῖ νά μεταλάβουμε Σώματος καί Αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον»· «Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστὶ τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον». Εἶναι ἡ πρόσκληση τοῦ ἴδιου τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴ σωτηρία μας. Ἄς ἐτοιμαθοῦμε ψυχικά μὲ τὸ λουτρό τῆς μετανοίας, ἅς στολίσουμε τὴν ψυχὴ μας μὲ τὴ λαμπρότητα τῶν καλῶν ἔργων κι ὕστερα ἅς προσέλθουμε στό Μυστήριό τῆς ζωῆς «μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης». Ὅχι ἀψήφιστα καὶ ἐπιπόλαια. Ὅχι πιεζόμενοι καὶ ἀναγκαζόμενοι. Ἐλεύθερα καὶ συνειδητά. Ἡ θεία Κοινωνία δέν εἶναι σύμβολο τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, πού θυσιάζεται γιὰ νά καταφλέξει τὰ ἐγκλήματα τῆς ἀμαρτίας πού ὑπάρχουν μέσα στὴ δική μας σάρκα καὶ στὴ δική μας ψυχὴ. Ὅταν καὶ πάλι θά πλησιάσουμε τὸ ἅγιο Ποτήριό μὲ ταπείνωση ἅς ψελλίσουμε πρὸς τὸν Κύριο: «Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν· ἢ Πλαστοργέ, μή φλέξης με τῇ μετουσίᾳ».

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί. Ἄς φέρομε καὶ στό δικό μας ἔνσαρκο ναό τὸ μεγάλο Ἀρχιερέα Χριστό νά τὸν ἀγιάσει καὶ νά τὸν εὐλογήσει. «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ... Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κήρυγμα:

- [Αποστόλων](#) [2]

Πηγή URL (modified on 03/01/2013 - 21:14): <http://www.imfth.gr/node/177>

Σύνδεσμοι

[1] <http://www.imfth.gr/kirigmata/kyriaki-e-nisteion>

[2] <http://www.imfth.gr/eidi-kirygmaton/apostolon>